

Kejser Næsegrus og Kæmpesmeden, Halfdan Rasmussen 1943

1. Er du god i al din Leg:
imod dine Venner -
skal jeg nu fortælle dig
hvorfor Solen brænder
- hvordan Maanen den blev til
og de Tusind Stjernesmil
som staar over Himlens Skyer.
Aa - det blir et Æventyr!

2. Mange - mange tusind Aar
er der gaaet siden
Maane, Sol og Stjernebørn
de kom ind i Tiden.
Før den Tid var alting Nat,
ingen Stjerner lyste mat,
ingen Sol paa Gavl og Kvist.
Aa - der var saa trist saa trist.

3. Ingen Blomster voksede dér,
der var ingen Fugle,
ingen Buske, ingen Træer,
kun en gammel Ugle.
Alle Mennesker de frøs
blev forkølede og nøs.
Markerne var Mosedynd!
Aa - det var saa synd saa synd!

4. I et mægtigt gammelt Hus
mellem sorte Høje
boede Kejser Næsegrus
med det blinde Øje.
Han var ond og vilde at
det sku' altid være Nat
i det store Mørkeland.
Aa — den grimme grimme Mand!

5. Børnene i Mørkeland
maatte ikke fnise.
Tænk - den gamle Grimrian
nægtede dem at spise!
Deres Far og deres Mor
maatte aldrig si' et Ord,
hvis det ikke passed ham.
Aa — det var vel nok en Skam!

6. Tænk — hvis nogen bare lo,
blev de sat i Fængsel
bag en skummel Kælderdør
med et mægtigt Hængsel.
Alle deres sultne Børn
stod og græd ved Fængselsdør'n
og fik bare Brød og Vand!
Aa - det stakkels Mørkeland!

7. Men i Landet boede der
en som hed Jens Svede;
han var Smed, og Du kan tro,
at han kunde smede!
Han var bred og kæmpestor -
større end din Far og Mor -
for han havde Vokseværk!
Aa — han var saa stærk saa stærk!

8. Og hans Arm var haard og tyk
lisom Egestammer;
paa sin brede Smederyg
slæbte han sin Hammer.
Den var større end han selv
og slog nemt en Mand ihjæl,
hvis han lavede Postyr.
Aa — han var en mægtig Fyr!

9. Smeden kunde ikke li'
Næsegrus den blinde,
som med Mørkets Politi
spærred Smaafolk inde.
Men saa længe alt var sort,
saa var Mørkeland forgjort.
Derfor vilde Smeden gi'
Folket Lys, saa de blev fri!

10. I den gamle Smedie hvor
Kæmpesmeden boede,
sad han ved sit Spisebord
med sit tunge Hode.
Pludselig saa sprang han op
med et mægtigt Smedehop,
saa han væltede sin Mad.
Aa - han var saa glad saa glad!

11. For han havde fundet ud
af hvordan han skulde
lave Lys og kæmpe mod
Mørke, Sult og Kulde.
Med sin Hammer vilde han
skabe Lys i Mørkeland,
Sollys skarpt og blændende!
Aa - hvor var det spændende!

12. Rundt i Landet hørte man
Smedens Hammer hvine,
for nu sled og slæbte han
med sin Ildmaskine.
Onde Kejser Næsegrus
græd og raabte i sit Hus,
og han rasede og skreg.
Aa - han var saa fej saa fej!

13. Og han sendte sine Mænd
hen til Smedens Kammer.
Smeden jog dem ud igen
med sin store Hammer.
Og hver Nat og kulsort Dag
hørtes Smedens Hammerslag.
Hele Folket ventede spændt:
Aa - en Dag blir Lyset tændt!

14. Saa en Dag holdt Smeden op!
Aa - der blev saa stille -
fra den største Bakketop
saa man Lyset spille.
Alle Næsegrusene
flygted ind i Husene.
De ku' ikke taale Ild!
Aa - den Dag blev Lyset til!

15. Men den onde Kejsermand
vilde ikke taale
Lyset over Mørkeland -
selv den mindste Straale.
Alle Mørkemænd kom til
for at slukke Smedens Ild.
Tænk — de vilde ha' det sort!
Aa - hvor var det lumpent gjort!

16. Men den stærke Smed blev vred,
og han tog sin Hammer
og smed Mørkets Magter ned i et
Mørkekammer.
Ildmaskinen slynged han
op paa Himlen som en Brand,
hvor den lyste varm og mild.
Aa - den Dag blev Solen til!

17. Men hver Nat, naar alle sov
sødt i deres Senge,
listet Næsegrus paa Rov
efter Pi'er og Dreng.
Og de onde Mørkemænd
gjorde Folk Fortræd igen,
nu da ingen kunde se.
Aa - hvad gjorde man ved det?

18. Jo - den stærke, tapre Smed
hamrede en Maane
af et mægtigt Stykke Sølv,
som man fandt i Skaane.
Og han hamrede og sang,
indtil hvide Gnister sprang
gennem Smedien, ud af Dør'n.
Aa - de blev til Stjernebørn!

19. Der blev Sang, Musik og Leg
over hele Landet,
indtil Solen spejled sig
rødmende i Vandet.
Blomster, Græs og høje Træer
voksed i det fine Vejr;
alting blev saa fint og grønt.
Aa - det var saa kønt saa kønt

20. Maanen lyste stor og sval
over Jordens Kugle, og den lille Nattergal
sang for alle Fugle.
Alle Pi'er og Dreng sov
under Himlens Stjerneskov.
Ingen gjorde dem Fortræd.
Aa - der var en herlig Fred!

21. Alle dem, som uden Dom
var sat ind i Spjældet,
blev løst fri af Smeden, som
knuste Mørkevældet.
Men den blinde Næsegrus
sad og skumled i sit Hus
med de andre Mørkemænd.
Aa - hvor var det flovt for dem!

22. Hører du ved Nat og Dag
Ekko af en Hammer -
er det Smedens Hammerslag
i dit Hjertekammer.
Den blir ved og ved at slaa
for at du skal huske paa -
at det gode tænder Ild
selv hvor det staar ilde til.